

Arrest

nr. 68 146 van 7 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indonesische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis gebracht op 17 juni 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VAN CUTSEM, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 2 december 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 27 mei 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

De redenen die aangehaald worden om het verblijf toe te staan zijn onvoldoende:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, maar haalt daarbij zelf al aan dat hij pas sinds 16.01.2005 in België verblijft, wat wordt gestaafd met zijn asielprocedure aangevat dd. 18.01.2005, wat een te kort verblijf is om hierop aanspraak te kunnen maken. De periode van 5 jaar wordt namelijk in tegengestelde richting berekend vanaf 15 december 2009. Hoe goed de integratie eventueel ook moge zijn, dit doet niets af aan de voorwaarde van de duur van het verblijf. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Betrokkene legt een contract voor van de firma L. B. (...) BVBA, opgesteld op 11.07.2005. Verder voegt hij een attest van werkbereidheid van de VDAB dd. 17.11.2009 en dd. 25.11.2009, een brief van de VDAB dd. 05.12.2005, een inschrijvingsbewijs van de VDAB dd. 19.08.2005, een aanvraag arbeidskaart C, een kopie van de arbeidskaart C, een overeenkomst voor een beroepsopleiding in een onderneming, een beëindiging van een beroepsopleiding dd. 23.11.2009 en loonfiches aan het dossier toe. Om voor criterium 2.8B in aanmerking te komen, dient betrokkene echter een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009. In het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies wordt immers het volgende gesteld: "Onder 'in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8B' moet worden verstaan, de aanvraag: die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld (...)". Ook in het K.B. van 07.10.2009 wordt herhaald dat om in aanmerking te kunnen komen voor punt 2.8B van de instructies een model-arbeidscontract dient voorgelegd te worden:

"(...) één of meerdere arbeidsovereenkomsten, opgesteld volgens het model als bijlage gevoegd bij dit besluit (...)".

Betrokkene had drie maanden de tijd om zich in orde te stellen met deze instructies, doch heeft nagelaten dit te doen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij op het moment van de actualisatie van zijn dossier nog daadwerkelijk in aanmerking zou kunnen komen voor tewerkstelling bij de firma L. B. (...) BVBA of bij een ander bedrijf. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies."

Het feit dat betrokkene sinds 16.01.2005 in België verblijft; hij op een opmerkelijke manier geïntegreerd zou zijn in België; er getuigenissen van verschillende personen aan het dossier worden toegevoegd die elk de goede integratie van verzoeker bevestigen en hem loven voor zijn inzet en menselijke kwaliteiten, zijnde zijn goed humeur, zijn intelligentie en zijn vriendelijkheid; betrokkene reeds goed Nederlands kon voor zijn aankomst in België, hij een enorme vooruitgang zou hebben gemaakt op het gebied van de kennis van de Nederlandse taal door hier te wonen en door zijn vele contacten met andere Belgische bewoners en zijn kennis van het Nederlands hem tevens in staat zou stellen om sociale contacten op te bouwen en optimistisch te zijn wat betreft zijn zoektocht naar werk; hij inspanningen zou leveren om zijn kansen op werk te verhogen; hij reeds in België tewerkgesteld was bij de Firma F. T. (...), wat wordt gestaafd met een getuigenis van deze werkgever, en hij ook al gewerkt heeft bij de firma L. B. (...) BVBA, en dat uit deze tewerkstelling zijn grote werklust blijkt en hij dus niet afhankelijk zal zijn van sociale steun maar hij in zijn eigen onderhoud zal kunnen voorzien, wat wordt gestaafd met een arbeidsovereenkomst bij de firma L. B. (...) BVBA dd. 11.07.2005, met een attest van werkbereidheid dd. 17.11.2009 en dd. 25.11.2009, een brief van de VDAB dd. 05.12.2005, een inschrijvingsbewijs van

de VDAB dd. 19.08.2005, een aanvraag arbeidskaart C en een kopie van de arbeidskaart C, een overeenkomst voor een beroepsopleiding in een onderneming en een beëindiging van een beroepsopleiding en loonfiches; verzoeker volgende stukken aan het dossier toevoegt: hulpkas voor werklozen en een brief betreffende de uitbetaling van een werkloosheidsvergoeding, brieven Fortis, huurcontract, bewijzen dat betrokkene belastingen betaalt, facturen electrabel, brieven christelijke mutualiteit, factuur AWW, brief rijksdienst voor jaarlijkse vakantie, brief ACV, rijksdienst voor arbeidsvoorziening – formulier C1, VDAB individuele rekening 2005, pensioenfiches, brief alpha credit, bevestiging van de inschrijving voor de dienst DoMyMove en een poststorting, bestelling visa kaart en een attest van de Bond zonder Naam en een brief van het OCMW te Rumst, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Het feit dat betrokkene tewerkgesteld was, vormt evenmin een grond voor regularisatie aangezien deze tewerkstelling alleen werd toegestaan zolang zijn asielprocedure niet was afgesloten. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Zijn asielaanvraag, ingediend op 18.01.2005, werd afgesloten op 17.01.2007 met de beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, hem betekend dd. 31.01.2007.

Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk iets meer dan twee jaar – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.”

Op 17 juni 2011 wordt aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

° Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 17/01/2007.

° Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 20/10/2008. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in dit land.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Daarnaast voert zij ook machtsmisbruik aan.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

“Overwegende dat verzoeker een regularisatieaanvraag heeft ingediend teneinde een machtiging van verblijf te vragen op basis van artikel 9 bis van de wet van 15.12.1980;

Dat hij, aangezien hij beantwoordde aan de criteria die door de Minister werden vooropgesteld in zijn instructies van 19.07.2009, heeft gevraagd dat de aanvraag zou worden beoordeeld in het licht van deze instructies;

Overwegende dat de aanvraag van verzoeker als ontvankelijk doch ongegrond wordt afgewezen door de Dienst Vreemdelingenzaken;

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken als voorafgaande opmerking stelt dat ondanks het feit dat de instructies van 19.07.2009 werden vernietigd door de Raad van State, de criteria die erin vervat zijn toch zullen worden toegepast;

1.

Overwegende dat het DVZ stelt dat verzoeker niet beantwoordt aan de vereisten die noodzakelijk zijn om een regularisatie van verblijf te verkrijgen op basis van punt 2.8.B van de vernietigde instructies;

Dat het DVZ immers stelt dat verzoeker niet voldoet aan de vereisten van dit punt omdat hij geen nieuw arbeidscontract neerlegt, (“om voor criterium 2. 8.B in aanmerking te komen, dient betrokkene echter

een model-arbeidscontract voor te leggen bij de aanvraag of actualisatie die werd ingediend tijdens de periode van 15 september tot 15 december 2009")

Het DVZ stelt het arbeidscontract afgesloten met de BVBA L. B. (...) dus niet aanvaard kan worden in het kader van de regularisatieaanvraag, aangezien dit geen recente arbeidscontracten zijn die opgesteld werden in functie van de vernietigde instructies van 19.07.2007 om een arbeidskaart B te verkrijgen".

Dat het DVZ op basis van deze overwegingen stelt dat verzoeker niet beantwoordt aan de vereisten van punt 2.8.B van de regularisatie;

Overwegende dat de motivering van de bestreden beslissing op dit punt echter niet voldoende en adequaat is;

Dat immers dient te worden gesteld dat de Administratie enerzijds stelt dat zij de instructies strikt zullen naleven;

Dat noch in de instructies van 19.07.2009 noch in het modelformulier een andere melding wordt gemaakt dan van volgende vereisten:

(...)

Dat het DVZ verzoeker niet beantwoordt aan dit punt omdat aangezien dit geen recente arbeidscontracten zijn;

Dat het DVZ verkeerdelijk hier echter een voorwaarde toevoegt aan de vereisten die werden vooropgesteld in het kader van de regularisatie op basis van de nieuwe instructies en meer bepaald in het kader van punt 2.8.B;

Dat de instructies echter nergens vermelden dat het om een nieuw arbeidscontract moet gaan;

Dat verzoeker verschillende contracten heeft neergelegd;

Dat het niet toekomt aan het DVZ om een nieuw criterium toe te voegen aan dit criterium dat vooropgesteld was in de instructies, criterium op basis waarvan dan een weigeringsbeslissing wordt genomen;

Dat erop dient te worden gewezen dat verzoeker reeds vroeger tewerkgesteld was; Dat verzoeker deze ook heeft gevoegd bij het dossier; Dat zijn vroegere werkgever, de Heer F. T. (...), heeft gesteld dat verzoeker altijd een goede werknemer geweest is en dat hij terug in dienst zal worden genomen zodra hij een geldige verblijfsvergunning heeft en een arbeidskaart heeft ; Dat dit attest ook werd overgemaakt aan DVZ;

Dat verzoeker heden opnieuw zou kunnen terug tewerkgesteld worden indien zijn administratieve situatie hem dit zou toelaten;

Dat de administratie in uitvoering van de regels die werden vooropgesteld en op basis van dewelke duizenden aanvragen werden ingediend niet deze regels kan en mag veranderen, enerzijds omdat zij daar de bevoegdheid niet toe heeft en anderzijds omdat er een vertrouwensbeginsel is, volgens hetwelk een persoon rechtmatig kan vertrouwen dat de informatie die het bestuur hem geeft volledig en correct is;

Dat nogmaals, noch in de instructies zelf noch in de modelaanvraag vermeld staat dat het om een nieuw arbeidscontract dient te gaan;

Overwegende dat Uw Raad reeds heeft gesteld, in een zaak waarbij een contract van onbepaalde duur werd neergelegd door een persoon die aanvraag tot machtiging van verblijf indiende op basis van criterium 2.8.B van de vernietigde instructie (RVV, arrest 53100 van 15.12.2010):

"Bovendien wordt nergens in de instructie van 19 juli 2009, op de inhoud waarvan de staatssecretaris zich steunt bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid, bepaald dat het voorgelegde arbeidscontract "nieuw" dient te zijn, waarbij de Raad aanneemt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bedoelt dat dit dient gesloten te zijn op of na 19 juli 2009, opdat het voor punt 2.8.B in aanmerking kan worden genomen, zodat de gemachtigde van de staatssecretaris, zoals de verzoekende partij in haar verzoekschrift ook aangeeft, inderdaad een voorwaarde toevoegt aan de vereisten die worden opgelegd in het kader van punt 2.8.B in de instructie van 19 juli 2009. Gelet op het voorgaande volstaat de opgegeven motivering in de eerste bestreden beslissing, daar waar zij verband houdt met het tijdstip waarop de arbeidsovereenkomst werd gesloten, dan ook niet om te schragen waarom het voorgelegde arbeidscontract niet in aanmerking wordt genomen bij de beoordeling van punt 2.8.B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009."

Dat mutatis mutandis moet geredeneerd worden dat de neerlegging van verzoekers van perfect rechtsgeldige arbeidscontracten perfect kadert binnen de instructies van 19.07.2009 en meer bepaald in het criterium 2.8.B;

Overwegende dat de tegenpartij aanhaalt dat de voorwaarde dat het een nieuwe arbeidsovereenkomst zou moeten zijn, in de vorm van een model-overeenkomst wel werd gespecificeerd in het vademecum dat werd opgesteld ter verduidelijking van de vernietigde instructies;

Dat Uw Raad eveneens reeds heeft geoordeeld in arrest 54704 van 21.01.2011 dat:

"De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker zich in zijn aanvraag beriep op de instructie van 19 juli 2009. Verweerder geeft in de bestreden beslissing aan dat hij, gelet op de ruime discretionaire

bevoegdheid die hij bezit en gelet op de uitdrukkelijke verklaringen van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, de criteria ten gronde van de instructie zal toepassen binnen zijn discretionaire bevoegdheid. Rekening houdende met het zorgvuldigheids-, vertrouwens- en rechtszekerheidsbeginsel en gelet op verweerders eigen verklaring in de bestreden beslissing waarbij hij aangeeft de criteria zoals bepaald in de vernietigde instructie te hernemen en in casu toe te passen, kan verzoeker in die zin wel degelijk verwijzen naar de criteria zoals ze werden opgenomen in de instructies.

In het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid over een ruime discretionaire bevoegdheid om te beslissen welke van de door verzoeker aangebrachte elementen al dan niet aanvaard worden teneinde een verblijfsrecht toe te staan. De Raad wijst erop dat de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van verweerder de redelijkheid tot grens heeft (RvS 16 juni 2004, nr. 132.494.) Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt verweerder gebruik van de criteria van de vernietigde instructie en dit binnen zijn zeer ruime appreciatiebevoegdheid.

Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard.

Het staat verweerder vrij om binnen zijn ruime discretionaire bevoegdheid, die hij put uit artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, objectieve criteria te bepalen op grond waarvan hij een machtiging tot verblijf toekent. Verzoeker betwist dit niet in zijn verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat verweerder voor de beoordeling ten gronde van de aanvraag om machtiging tot verblijf de criteria zoals die werden bepaald in de instructie van 19 juli 2009 herneemt en merkt in die zin op dat noch in de bepalingen van de instructie van 19 juli 2009, noch in het vademecum waarin de criteria worden verduidelijkt sprake is van een "recent" arbeidscontract. Evenmin wordt vereist dat het arbeidscontract zou moeten zijn opgesteld tussen 15 september en 15 december 2009. De Raad stelt aldus vast dat verweerder in de bestreden beslissing, de voorwaarden die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie lijkt uit te breiden tot „nieuwe voorwaarden Gelet op de expliciete belofte van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de criteria van de instructies te blijven toepassen binnen zijn discretionaire bevoegdheid, heeft de staatssecretaris de administratie beleidsnormen opgelegd, die een relatief dwingend karakter hebben. Hoewel verweerder binnen zijn discretionaire bevoegdheid de mogelijkheid behoudt om elk geval individueel te beoordelen, moet de overheid wanneer hij afwijkt van de algemeen gestelde regel zich op een deugdelijk motief kunnen beroepen om af te wijken van deze beleidsnorm, daar deze anders elke zin verliest (D.MAREEN, "het motiveringsbeginsel" in *Beginnelsen van behoorlijk bestuur in Administratieve rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 2006, 221). Verweerder motiveert geenszins waarom hij in casu meent een extra voorwaarde aan zijn algemene beleidsnorm te moeten toevoegen, nu hij plots eist dat het arbeidscontract recent moet zijn, meer in het bijzonder gedateerd moet zijn tussen 15 september en 15 december 2009, zodat het kennelijk onredelijk is om louter op deze grond te oordelen dat de ingediende arbeidsovereenkomst niet voldoet aan de gestelde voorwaarden in punt 2.8B van de instructies. Een schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond."

Dat de motivering die de tegenpartij bezigt in de bestreden beslissing echter geen deugdelijke motivering is;

Dat de bestreden beslissing om deze reden dient te worden vernietigd;

2.

Overwegende dat het DVZ voorts aanhaalt dat het feit dat betrokkene goed geïntegreerd is, Nederlands kent, leergierig is en interesse heeft voor de Belgische cultuur, politiek en geschiedenis hieraan niets afdoet; dit niets afdoet aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructie dd. 19.07.2009;

Dat uit de formulering van deze paragraaf blijkt dat het DVZ van oordeel is dat de aanvraag tot regularisatie van verzoeker dient te worden afgewezen op basis van het vermeend gebrek aan geldig arbeidscontract;

Dat verzoeker hiervoor verwijst naar de argumentatie supra;

Dat in verband met de integratie van verzoeker, deze laatste toch twee opmerkingen wenst te geven, te weten dat vooreerst zijn integratie niet in het minst wordt betwist door de tegenpartij, die zelfs een zeer uitgebreide opsomming geeft in de beslissing van de elementen waaruit deze integratie blijkt;

Dat er verder dient te worden gewezen op het feit dat een tweede criterium vervat in punt

2.8.B de "duurzame lokale verankering" is;

Dat deze duurzame lokale verankering niet anders te interpreteren valt dat op het gebied van integratie, van het hebben van contacten met vrienden en kennissen, het spreken van de landstaal, dat men tewerkgesteld was en opnieuw kan worden, dat men interesse heeft in de Belgische cultuur;

Aangezien verzoekers om al de bovenstaande redenen meent dat de door hem aangevoerde middelen ernstig zijn;"

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

"In een eerste onderdeel haalt verzoeker aan, dat door de bestreden beslissing bovenstaande middelen geschonden zouden zijn. Hij staft dit aan de hand van rechtspraak van de Raad met betrekking tot het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie. De Raad stelt in de aangehaalde arresten dat de materiële motiveringsplicht geschonden is indien een extra voorwaarde aan de algemene motiveringsnorm wordt toegevoegd zonder enige deugdelijke motivering, aangaande het arbeidscontract vereist in het criterium 2.8.B. van de vernietigde Instructie van 19 juli 2009. Zodat verzoeker redeneert dat zijn arbeidscontract met L. B. (...) BVBA weldegelijk in aanmerking komt van het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker zowel in zijn aanvraag als in zijn actualisatie van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980, meent enkel te voldoen aan het criterium 2.8.A. van de vernietigde Instructie van 19 juli 2009. Zodat verwerende partij zich de vraag stelt waarom hij nu plots wel meent in aanmerking te komen voor het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009. De bestreden beslissing maakt verzoeker duidelijk dat hij niet aantoon op het moment van de actualisatie van zijn dossier nog daadwerkelijk in aanmerking te kunnen komen voor tewerkstelling bij de firma L. B. (...) BVBA of bij een ander bedrijf, waardoor hij niet voldoet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te kunnen komen voor het criterium 2.8.B. van de vernietigde Instructie van 19 juli 2009:

" (...)

2.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

A. (...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2001 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. (...)

Het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 wordt verduidelijkt met het Vademecum van 21 september 2009:

" (...)

E. Lokale verankering - arbeidscontract (punt 2.8.B. van de Instructie)

(...)

a) u voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) (...)

2) (...)

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

- Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.
- Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten.

Dit criterium zal uitzonderlijk in aanmerking worden genomen, onder voorbehoud van ontvankelijkheid van de aanvraag, voor de aanvragen ingediend tussen 15-09-2009 en 15-12-2009 inbegrepen (u hebt DRIE MAANDEN vanaf 15.09.2009 om uw dossier in te dienen of te vervolledigen).

Toelichting bij de procedure:

1. De Dienst Vreemdelingenzaken onderzoekt de aanvraag en bepaalt of deze in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B.

Onder «in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B» moet worden verstaan, de aanvraag:

- die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld; en waarvoor voldaan wordt aan de voorwaarde inzake een ononderbroken verblijf in België sinds ten minste 31 maart 2007; (...)

Het arbeidscontract van L. B. (...) BVBA dateert van 11 juli 2005, met tewerkstelling diezelfde dag en een wekelijkse arbeidsduur van twintig uur per week. In het administratief dossier is met betrekking tot L. B. (...) BVBA enkel een loonfiche 281.10 van het jaar 2005 terug te vinden, waarin verzoeker 79,97 Euro bezoldigd is geworden. Hieruit is evident te stellen dat verzoeker niet voldoet aan het criterium 2.8.B. van de vernietigde Instructie van 19 juli 2009.

Het eerste onderdeel is ongegrond.

In een tweede onderdeel haalt verzoeker aan dat door de bestreden beslissing de bovenstaande middelen geschonden zouden zijn omdat hij weldegelijk zou voldoen aan het criterium 2.8.B. van de vernietigde instructie van 19 juli 2009, nl. 'duurzame lokale verankering'.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in de bestreden beslissing ingegaan werd op alle aangebrachte argumenten van verzoeker.

Verzoeker toont niet aan dat het bestuur op onredelijke wijze tot het bestreden besluit is gekomen aan de hand van de in de bestreden beslissing gehanteerde motivering, door zijn persoonlijke zienswijze te benadrukken.

Hij heeft niet aangetoond dat de verwerende partij de discretionaire bevoegdheid niet met redelijkheid heeft uitgeoefend, in een wettelijk kader, waarbij bovendien de criteria van 19 juli 2009 worden gehanteerd.

De Raad kan enkel de wettigheid van de bestreden beslissing beoordelen en beschikt niet over de volle rechtsmacht om op basis van de argumenten van verzoeker tot een nieuwe, andersluidende beslissing te komen.

Het tweede onderdeel is ongegrond. Het enig middel is ongegrond."

2.1.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van de verzoekende partij ongegrond is, dat de verzoekende partij zich beroept op criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009 doch nog geen vijf jaar in het Rijk verblijft, dat de verzoekende partij geen modelovereenkomst heeft toegevoegd en dat ze op het moment van de actualisatie niet aantoonde dat ze nog daadwerkelijk in aanmerking komt voor regularisatie op basis van criterium 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, (dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste

feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9 van de vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verwerven van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In casu werd de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92.888).

In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij op de vernietiging door de Raad van State van de instructie van 19 juli 2009 maar wijst zij ook op het feit dat de staatssecretaris zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instructie, te blijven toepassen. Voorts merkt de Raad op dat hij zich bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep niet vermag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit kunnen komen. In casu heeft de verwerende partij, gebruik makend van haar ruime discretionaire bevoegdheid, de aangehaalde argumenten beoordeeld, rekening houdende met de criteria zoals bepaald in de instructie van 19 juli 2009 daar de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf zelf uitdrukkelijk de toepassing van deze criteria heeft gevraagd.

In casu diende de verzoekende partij op 2 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij beriep zich op criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoet aan een langdurig verblijf in België van minimum vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag. Dit motief van de bestreden beslissing wordt door de verzoekende partij niet betwist.

Voorts werd in de bestreden beslissing onderzocht of de verzoekende partij aan criterium 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009 voldeed. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een voorwaarde aan de regelgeving toevoegt door te eisen dat de verzoekende partij een nieuwe arbeidsovereenkomst voorlegt.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag van 2 december 2009 een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met aanvang op 11 juli 2005 toevoegde. Daarnaast brengt de verzoekende partij volgende documenten bij: attesten van werkbereidheid van de VDAB van 17 november 2009 en 25 november 2009, een brief van de VDAB van 5 december 2005, een inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB van 19 augustus 2005, een overeenkomst voor een beroepsopleiding in een onderneming, een beëindiging van een beroepsopleiding op 23 november 2009 en één loonfiche nr 281.10 jaar 2005 voor de periode 1-30 november 2005, loonstrook VDAB 1-31 oktober 2005, loonstrook VDAB 1-30 september 2005, loonstrook VDAB 1-30 november 2005, een brief

van de hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen en een brief van 29 juni 2007 waarbij een firma meedeelt de verzoekende partij terug in dienst te nemen als zij beschikt over een geldige arbeidsvergunning en arbeidskaart. In haar actualisatie van 14 december 2009 stelt de verzoekende partij: *“verzoeker was in België reeds tewerkgesteld als bij de Firma (...) (houtbewerking). Verzoeker heeft ook al gewerkt als arbeider bij de firma (...). In bijlage vindt u hiervan de bewijzen, zijnde een brief van zijn oude baas, F.T. (...). Uit het feit dat hij reeds tewerkgesteld is geweest tot 2007 (tot wanneer hij een arbeidsvergunning had) blijkt zijn grote werklust.”* Uit deze gegevens blijkt dat de verzoekende partij niet meer tewerkgesteld is bij het bedrijf waar zij een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met aanvang op 11 juli 2005 ondertekend had. Evenmin is de verzoekende partij tewerkgesteld bij de firma F.T. als houtbewerker, of bij een ander firma. Deze overeenkomsten werden bijgevolg ontbonden. Er werden ook geen nieuwe arbeidsovereenkomsten gesloten. Ter terechtzitting wordt dit door de verzoekende partij niet betwist. Bijgevolg beschikte de verzoekende partij niet meer over een arbeidsovereenkomst op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, terwijl criterium 2.8.B van de instructies van 19 juli 2009 vereist dat de verzoekende partij over een arbeidsovereenkomst beschikt, daar dit criterium uitdrukkelijk bepaalt:

“B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.”

Criterium 2.8.B vereist niet dat men in verleden tewerkgesteld was, maar vereist dat men in het heden over een arbeidsovereenkomst beschikt. Daar de verzoekende partij niet aantoonde dat zij nog over een arbeidsovereenkomst beschikte, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat *“Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij op het moment van de actualisatie van zijn dossier nog daadwerkelijk in aanmerking zou kunnen komen voor tewerkstelling bij de firma L. B. (...) BVBA of bij een ander bedrijf. Betrokkene voldoet dus niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de vernietigde instructies.”* Evenmin toont de verzoekende partij aan welk belang ze heeft bij haar kritiek met betrekking tot de vereiste van het gebruik van een model-arbeidsovereenkomst, daar ze noch op het moment van de aanvraag en actualisatie, noch op het moment dat de bestreden beslissing genomen werd over een arbeidsovereenkomst beschikte. In de mate dat de verzoekende partij meent dat de aanvraag ongegrond is verklaard omwille van het voorleggen van oudere arbeidsovereenkomsten, berust deze stelling op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij verwijst ook naar twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad merkt op dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot dit arrest identiek zijn. In casu beschikt de verzoekende partij niet meer over een arbeidsovereenkomst.

Vervolgens benadrukt de verzoekende partij dat haar integratie niet betwist wordt en dat duurzame lokale verankering ook vervat is in criterium 2.8.B van de instructies van 19 juli 2009.

Voor het nemen van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij uitdrukkelijk meegedeeld dat een duurzame lokale verankering op zich voldoende is voor *“de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.”* In casu kan de verzoekende partij niet stellen dat zij een langdurig onderbroken verblijf van minimum vijf jaar in België heeft. De duurzame lokale verankering wordt ook voor een tweede groep vreemdelingen in aanmerking genomen, met name *“de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen*

equivalent aan het minimumloon." De verwerende partij heeft voor het nemen van de bestreden beslissing aangegeven dat de duurzame lokale verankering voor deze tweede groep van personen – met name personen die zich nog niet langdurig in België bevinden – op zich onvoldoende is om gemachtigd te worden tot verblijf. De verwerende partij heeft een bijkomende cumulatieve voorwaarde hieraan toegevoegd, met name het hebben van een arbeidscontract hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon. Zoals blijkt uit wat voorafgaat voldoet de verzoekende partij hier niet aan.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris beschikt krachtens artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Een schending van materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat het aangevoerde "machtsmisbruik" betreft, wordt opgemerkt dat overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet het de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid toekomt te onderzoeken of de vreemdeling die om een machtiging tot voorlopig verblijf verzoekt gegronde elementen aangevoerd heeft om het verblijf toe te staan.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts vastgesteld worden wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De verzoekende partij toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van het vertrouwensbeginsel, wordt erop gewezen dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechts-onderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Gelet op hetgeen voorafgaat maakt de verzoekende partij een schending van het vertrouwensbeginsel niet aannemelijk.

Het middel is ongegrond.

Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere middelen aan, ook niet met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN